

Лекција 1

Добар закон – лош закон

Шта чини добар закон?

Васпитно-образовни циљеви	Бити свестан и разумети факторе који одређују оно што један закон чини добрим.
Задаци	Расправљати о школским правилима и одредити шта је то што чини школско правило добрим. Дискутовати о законима и одредити шта чини добар закон. Критички испитати неку правну област у држави, нпр. законе о алкохолу. Предложити и образложити ново школско правило или закон.
Наставна средства	Две картице за сваког ученика – једна са словом „А“ (зелена), а друга са словом „Б“ (црвена). Наставни лист – "Закони о алкохолу у нашој земљи". Фломастери и велики лист папира за сваку групу од четири до ученика. Флип-чарт табла или велики лист папира за излагање у разреду.
Метод	Дискусија у разреду и рад у малим групама.

Додатне информације

Метода која се користи на овом часу је позната као „индуктивно учење“, при чему наставник помаже ученицима да разумеју апстрактна начела, заснивајући их на конкретним примерима. Час започиње таквим примерима, у овом случају примерима правила или закона, а ученици се подстичу да из њих извуку општа начела. Овде су начела критеријуми, који могу да се примене на правила или законе како би се проценило да ли су добри или не, тј. да ли су праведни, да ли су корисни, да ли су за добробит свих, да ли полиција може да их спроводи, да ли их је лако разумети их и поштовати.

Тамо где је потребан одређени материјал, на пример закони о алкохолу онако како се примењују у држави, наставник има задатак да обезбеди тај материјал.

Ток часа

Наставник почиње час делећи сваком ученику по две картице – једну означену великим словом „А“ (зелено) и другу великим словом „Б“ (црвено).

Затим им објашњава да ће чути нека измишљена (фиктивна) школска правила, и да ће морати одлучити да ли су правила добра или лоша. За добра правила треба да подигну картицу „А“, а за лоша правила картицу „Б“.

Наставник чита једно по једно правило. Ученици морају да сваки пут подигну своје картице, у зависности од тога шта мисле о правилу. Правила могу бити:

- домаћи рад је забрањен;
- нема шиканирања (малтретирања);
- ученици треба да плате да дођу у школу;
- жвакаће гуме су у школи забрањене;
- ученици морају волети све своје наставнике;
- ученици би требало да су у могућности да изаберу које ће часове похађати;

- старији наставници би требало да држе мање наставе и имају лакши распоред часова;
- мобилни телефони у школи нису допуштени.

За свако правило наставник треба да пита два или три ученика да образложе своје одлуке: "Зашто мислите да је то добро/лоше правило?" У овој фази не би требало коментарисати или дискутовати о идејама ученика.

Наставник, затим, дели ученике у групе од четворо или шесторо и тражи да покушају да укажу на факторе који чине неко школско правило добрим правилом: "Шта чини школско правило добрим?" Групе представљају своје идеје пред одељењем .

Наставник понавља целу вежбу с разредом – чита изјаве, а ученици подижу своје картице и образлажу одлуке које су донели, итд. – али овога пута се нагласак ставља на измишљене законе, а не на школска правила. Ови фиктивни закони могу укључити следеће одредбе:

- сви грађани морају следити исту религију;
- убиство је злочин;
- забрањено је лагати;
- нездраву храну би требало забранити;
- грађанима би требало дозволити да сами одлуче којом страном друма ће возити;
- жене треба за исти посао да буду плаћене једнако као и мушкарци.

Ученици се враћају у своје групе и покушавају, на захтев наставника, да укажу на факторе који закон чине добрим? "Шта закон чини добрим?" или: "По чему се рааспознаје добар закон?"

Групе презентују своје идеје целом одељењу. Наставник треба да наведе ученике да размисле о броју кључних критеријума који се могу применити на законе и да помогну да се направи добар закон. Они укључују:

- праведност - правда и једнакост, на пример, иста плата за мушкарце и жене;
- корисност – закони који штите функционисање друштва, као што су они о безбедности саобраћаја;
- опште добро – не подржавати само интересе одређених група, као што су богати;
- могућност спровођења – већина је спремна да их поштује, полиција може да ухвати прекршиоце;
- једноставност – лако га је разумети и поштовати, није сувише компликован.

Када се разред сложио око ових критеријума, они се постављају на флип-чарт таблу како би сви могли да их виде. Наслов за приказ треба да буде „Шта један закон чини добрим ?“

Ученици треба да у својим групама проуче закон или законску област своје земље (као што су закони о алкохолу). Овај материјал треба да буде припремљен и подељен на наставном листу или у форми функционалних теза за самостално истраживање (линкови, закони у облику књиге, правилници, прописи, уредбе). Ако има више расположивог времена, ученици могу да добију друге материјале који их занимају, на пример, права и обавезе деце и тинејџера. Свака група добија маркере и велики лист папира, а затим припрема презентацију о томе да ли су закони које су изабрали добри или не – користећи начела која су претходно идентификовали, а која су изложена на зиду учионице.

Групе праве презентације пред разредом у трајању од 10-15 минута. За припрему им оставља рок од 2-3 дана. Алтернатива: Припрема писаног текста који ће бити изложен у учионици тако да га сви ученици могу коментарисати.

Као коначна вежба или као задатак за домаћи рад, ученици могу предложити нови закон или ново школско правило на тему по избору (нпр. заштита животне средине) као и припремити аргументе за његово увођење према кључним принципима које су претходно идентификовали.